

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Sunt deasupra grădinii cuvântului Meu cu mare slavă cerească. Sunt cu Tatăl. Amin. Duhul Sfânt din Tatăl și din Mine plutește peste sfinții și peste îngerii cei veniți cu slava Mea deasupra ieslei cuvântului Meu. Duhul Sfânt Cel din Tatăl și din Mine Se sărbătorește pe Sine și întreiește lucrarea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt. Amin, amin, amin.

Am venit, fiilor străjeri. Ieșiți înaintea Mea. Vă dau cununiță din slava Mea lucrată, că Mi-ați fost cărare ca să vin și să Mă slăvesc cu slava cuvântului Meu trei zile la rând. Sunteți osteniți. Tatăl Meu vă atinge frunțile și vă mângâie obrăjorii și vă luminează privirea, că sunteți cu inimă mare și vegheați cu iubire coborârea cuvântului Meu. Amin.

Tată Savaot, iată Eu și cei mai mici ai Mei și ai Tăi! Mângâie-i, Tată. Cuvântul Meu ești Tu, și cuvântul Tău sunt Eu. Tată, mângâie-i pe cei ce trudesă pentru Noi. Amin, amin, amin.

– *O, sunteți osteniți, măi copilași! Fiul Meu Se mistuie în voi, că El fi-va să vină văzut curând, curând, și e mistuit de dor pentru ziua când va fi să-Și verse slava Lui cea văzută, slavă ca și a Mea, peste cei ce cred și peste cei ce nu cred că El vine.*

O, pușori mititei, Eu, Tatăl Savaot, sunt în Fiul Meu. Cine mai vrea în veacul acesta să fie prunc ca și voi, să fie pușor al lui Dumnezeu? căci Fiul Meu este puiul Meu, și mereu l-a strigat pe cel iubit, pe om l-a strigat, și a zis: «Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am dat să te adun la sân, ca și cloșca în vreme de furtună, cloncănind ca să-și strângă pușorii sub aripi și să nu-i piardă și să nu rămână pustie de pușori». O, copilași osteniți de trudă cerească, nu pământească, o, tată, o, pușori, voi sunteți cei din urmă, cei mai mici, și de aceea vă spune Tatăl pușori. Fiul Meu trudește în voi ca să-Și adune roadele, dar iată, lucrătorii n-au roade și nu este adunătură pentru masa cea de nuntă a Fiului Meu. Mă doare pentru Fiul Meu, că L-am rupt de la sân și L-am trimis după om, ca să-l aducă înapoi pe om.

La începutul omului, Eu și cu Fiul Meu am făcut omului grădină de rai. Nu știam ce să-i mai facem omului ca să rămână el bucuria Noastră. Eu și cu Fiul Meu Ne bucuram de om, dar omul cel zidit de Fiul Meu după sfatul Nostru, omul s-a bucurat de trupul său și a uitat de Dumnezeu, de la Care avea trup, și suflet în trup. Omul cel întâi zidit a fost lucrat de Dumnezeu om desăvârșit, și pruncia n-a cunoscut-o, deși avea un Tată, un Creator, un Stăpân în el, căci sufletul din el era din Dumnezeu, și omul s-a semețit, și a ieșit din rai. Atunci am zis Fiului Meu: «Du-Te, Fiule, că e lungă vremea de când Ne uităm să-l zărim pe om întorcându-se singur. Du-Te, tată, și învață-l pe om suferința, nu fericirea. Du-Te, Fiule, că fericirea îl face pe om să Ne uite, tată. Du-Te, și să Te întorci la Mine cu omul pe umeri, că omul e munca Noastră, și e ziua Noastră, căci cu mare dragoste am pus Eu dragostea Mea în mâna Ta când ai luat pământ în mână și ai făcut trupul omului uitându-Te la Tine, Fiule scump. Apoi am zis să suflăm din Noi peste el suflet, și ai intrat suflet în trupul cel zidit de mâna Ta, că Tu ai ascultat de Mine, tată, când am zis să-Ți dau în dar omul și să avem om după chipul și după asemănarea Noastră».

O, Fiule, azi grăiesc peste cei mici de la sfârșitul timpului și le zic lor pușorii Noștri, ca să fie pușori, că iată, omul cel împlinit a ieșit de sub aripile Noastre. Omul cel înțelept de azi se bucură de slava lui, și nu poate fi mic omul mare, și nu poate intra sub semnul stăpânirii, că este mare și își are adăpostul lui. Te-am trimis pe pământ ca să Te faci prunc de om și să Te faci sămânță nouă pentru ca să iasă din ea om ca și sămânța, și a ieșit, căci din poporul Meu Israel a ieșit sămânță, și sămânță din sămânță. Tu ai fost sămânța, iar rodul Tău au fost ucenicii Tăi, care s-au supus cuvântului Tău și s-au făcut prunci la sânul Meu prin Tine, Fiule al Meu. Israel însă era mare prin alegerea Mea, prin făgăduințele Mele de peste el, și s-a semețit, și s-a sculat

să-Mi risipească puii. Tu erai cloșcă cu pui în mijlocul lui Israel, Fiule trimis, dar n-a voit poporul Meu să creadă lucrarea Mea cu Tine, și a rămas pustiu și de cloșcă și de pui, și de atunci răătăcește în necredință, că și azi Te așteaptă să vii, după făgăduința cea din prooroci. Și iată, vii, și vei veni, că ai venit acum două mii de ani, și urmele Tale au rămas vii, și ele mărturisesc că ai venit, și că vii, și că vei veni iar, Fiule născut pe pământ de două mii de ani, din Tatăl și din Israel prin Fecioară.

Binecuvântat să fii de toate popoarele, de toate limbile, în cer sus, și pe pământ jos, Fiule Care ești în cer și pe pământ deopotrivă, din veac și până în veac! Eu sunt Tatăl Savaot, și Te mărturisesc, Fiule, din mijlocul îngerilor și al sfinților cei ce nu se văd. Îmi părăsesc scaunul slavei și vin cu Tine în grădină. Cobor până la om, căci sunt Tatăl omului cel întâi zidit. Duhul Sfânt Cel din Mine și din Tine îndumnezeiește omul, dar omul trebuie să se aplece cu credință, căci credința este slava lui Dumnezeu în om. Credința îl îmbracă pe om în slavă, și omul poate tot ce voiește Dumnezeu, numai să poată crede, numai să nu se rușineze cu Dumnezeu, căci cine se rușinează cu Dumnezeu, acela se ascunde de slava lui Dumnezeu.

O, fiilor copilași, stați cu dreptatea Mea înaintea neamurilor de sub cer, căci dreptatea va încununa pământul și îl va face nou și sfânt, precum a fost la facerea lui cea dintâi. Pământul cel dintâi a fost cufundat în adânc de mâna omului. Cel de al doilea pământ, iată-l cum este: este supus omului și este adânc al fărădelegii, în care îngerii cei căzuți prin semeția omului, își fac lucrarea prin om ca să biruiască împotriva lui Dumnezeu. Dar pământul cel făgăduit vouă și celor ce vor fi ca voi, este pământ drept prin cei dreپți, care îl vor stăpâni în vecii vecilor. Amin, amin, amin.

Fiule Emanuel, nu fi trist, tată. Ai cu cine să Te bucuri. Când ai venit de-a dreapta Mea, după ce Te-ai dovedit Fiul Meu și Dumnezeu prin înviere și prin putere, n-ai lăsat nici atunci mulți care să le mărturisească pe cele lucrate de Tine. Tot așa și acum, sunt puțini, dar sunt mici, ca să Te poți Tu desăvârși în ei cu înțelepciunea Ta, că Eu i-am ferit de înțelepciunea cea de pe pământ încă din pântecul mamelor lor pe cei unși în grădină pentru Tine și pentru zilele cele de apoi. I-am adus apoi lângă Tine, aici, la izvor, și le-am dat să bea și să fie cu apa vieții pe masă mereu. Și iată-i. Ei sunt cei ce Te primesc dându-Ți sălaș inimioarele lor în care Tu ai pus izvor de credință pentru venirea Ta. O, mângâie-i, Fiule scump. Sunt Tatăl, și sunt cu Tine. Le dau cununii de slavă, că Ți i-am dat mireasă, și lumea nu-i cunoaște, Fiule. Ei sunt cuprinși în taină, că așa este lucrul lui Dumnezeu între oameni, ca să poată crește credința pe pământ, credința sfântă, Fiule al Meu.

Tu ești Cuvântul Meu. Sunt cu Tine, și Mă bucur. Tu ești Cuvântul Meu, trimisul Meu, Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit. Amin, amin, amin.

– O, Tată, Tată Savaot, voiesc să-Mi largesc cortul nunții, căci Duhul Sfânt Se desăvârșește și Se poartă de la margini la margini și suflă cu puterea cuvântului Meu și scoală pe mulți. Dar sunt atâtea gloate, Tată, mulțimi peste mulțimi care n-au untdelemn în candelă, care n-au veghe pentru venirea Mea. Mulțimi și iar mulțimi se pregătesc să-Mi facă venirea, dar cine, oare, vine pentru așa pregătire? Care este acel hristos care vine la planul omului cel fără viață din cer?

O, Tată Savaot, când M-ai trimis pe pământ între oameni, am slobozit din Mine semne cerești și lucrări mai presus de fire. Ba chiar și după ce M-am ascuns din ochii lor am lucrat lucrarea Duhului Sfânt, de atunci și până azi, ca să nu Mă uite omul, dar iată, nu găsesc veghe sfântă pentru venirea Mea, și ea vine. Vine ziua venirii Mele cu slavă, Tată, și ce voi face cu cei ce dorm? Ce voi face, Tată? Ce voi face, Tată? O, ce voi face, Tată?

O, fiilor străjeri, am venit să dau pe Duhul Sfânt peste pământ. O, iubii Mei ucenici, am venit, căci sunteți adunați laolaltă în loc binecuvântat de cuvântul Meu, care lucrează peste voi. Din cer vin. Ca un vuiet vin, ca vântul care bate cu putere ca să se aplece totul de vijelie, ca să umplu grădina în care sunteți adunați în numele Meu, și lângă voi au venit la cuvântul Meu mulți să asculte.

Fiilor unși cu mirul venirii Mele, împart vouă limbile Duhului Sfânt. Aplecați-vă capetele, deschideți porțile, căci voi sunteți porțile dintre cer și pământ, pe care intră Domnul. Să se zvonească peste tot pământul că aici vorbește Dumnezeu Cuvântul, Care vă dă vouă limbile Duhului Sfânt. Să fie în uimire, și să nu fie nimeni nedumerit de cele ce aduc Eu peste grădina Mea din România. Aceasta este ieslea cuvântului Meu, munte sfânt pe care stau Eu, Domnul, ca să chem pe toate popoarele să audă vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine și cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu duhul dreptății, moștenitor peste cele noi. Este scris că în zilele cele de apoi va veni Duhul Sfânt peste tot trupul, ca râul care crește și dă peste margini, iar robii și roabele Mele vor prooroci de la Duhul Sfânt și se vor face izvor de apă izvorătoare peste toate noroadele de sub cer.

Iată zilele Duhului Sfânt! În zilele ce vin, voi slobozi semne și minuni sus în cer și jos pe pământ: sânge, foc și negură de fum. Soarele se va schimba în întuneric; luna, în sânge, că Eu vin, și așa este scris să fie mai înainte ca să vină Domnul. Să se scoale pe picioare tot omul de sub cer, că Eu, Domnul, le pătrund în inimi și le zic: pocăiți-vă de toate câte ați făcut împotriva Mea și împotriva voastră! Lăsați credința sfântă să vă pătrundă, că e Duhul Sfânt grăind din cer peste pământ. Căutați iertarea păcatelor, că Duhul Sfânt voiește să Se așeze peste tot omul. Umiliți-vă, și rămâneți în umilință, că omul cel întâi zidit nu a știut ce este pruncia și umilința, și s-a semețit, și a ieșit de sub Stăpânul său și s-a dus în locuința morților. Mântuiți-vă de neamul acesta abătut de la Dumnezeu! Dați-vă Domnului! Amin, amin, amin.

Fiilor de la izvor, am ridicat stăvilarele ca să curgă izvorul peste tot pământul. V-am dat făgăduința că veți fi râuri de ape izvorătoare pentru toți cei însetați, de departe și de aproape, ori pe câți Eu îi voi chema și îi voi îndemna să vină să bea, să vină la masa Duhului Sfânt. O, sunteți osteniți. Eu și mai ostenit sunt. De șapte veacuri nu M-am mai odihnit, dar Eu sunt Domnul puterilor în cer sus și pe pământ jos, și vă mângâi și vă dau inimă mare ca să puteți cuprinde cu ea cerul și pământul, de la margini la margini. Mă mistui în voi cu grija venirii Mele. Tatăl Meu vă dă curaj, și Eu vă dau, și voi dați-vă, că sunteți îmbrăcați cu Duhul Sfânt. Vă dau ajutor și din cer și de pe pământ. Duhul Meu Cel Sfânt schimbă omul la inimă, mișcă mintea omului, înviorează sufletul omului, și voi veți fi purtați pe brațele Mele, prin cei ce se vor apropia să pună umărul sub crucea venirii Mele, că e cruce grea venirea Mea, că omul e tare la cerbice și trăiește sub cer numai pentru el, iar Eu n-am cu cine să-Mi duc crucea venirii Mele; n-am decât cu voi, și voi sunteți mici între cei ce s-au făcut mari pe pământ. Omul dușman, omul trufaș, omul nepăsător și negru la suflet zice că voi sunteți bogați. Numai Eu și cu voi știm truda crucii venirii Mele. Cel harnic nu este bogat, că dacă ar fi bogat, n-ar mai fi harnic, și s-ar culca și s-ar scula și și-ar petrece vremelnicia în mijlocul bogățiilor lui. Voi nu sunteți bogați decât în Dumnezeu. Sunteți bogații cerului, căci aveți la voi împărăția cerurilor într-o lărgime ei. Amin.

O, cel ce are asupra lui semnul stăpânirii, acela are semnul împărăției cerurilor, țara cea mai bogată între cer și pământ. Cel ce nu are asupra lui semnul stăpânirii, pe care și îngerii îl au, acela este omul cel pribeag, om fără țară, că numai o țară poate avea omul. O, de când omul și-a pierdut țara, de atunci pribegeste omul din loc în loc, din furtună în furtună, căci omul este fugăr de când s-a sculat să omoare pe om. Țara omului fără țară se numește fugă. Fuge omul, că este fugăr, fuge sub amenințarea timpului, căci omul a înființat timpul, iar timpul este dușmanul veșniciei omului. O, cel ce nu are asupra lui semnul stăpânirii, semnul țării cerești, acela este om fugăr, om care se teme de Dumnezeu, căci teama este cu cei ce n-au scăpat de urmărire. Fuge omul, fuge mereu. Unde fuge, oare? Fiilor, vreau să-i stau omului în cale și să-l întreb: unde fugi, omule fugăr, omule fără cale? O, ai uitat că ești pe pământ făcut de Dumnezeu și că ochiul Meu este pururea pe urma ta. Te cauți de șapte mii de ani, și te voi găsi când tu Mă vei vedea. Ochii tăi sunt mereu spre tine, și de aceea fugi, iar în urma ta sunt Eu, și ochiul Meu îți caută fața. Uită-te înapoi, omule fugăr! Sunt pe urma ta, că ești fără călăuză. Călăuza este în urma ta. Uită-te înapoi, și ochii tăi Mă vor vedea pe Mine pribegind pe urma ta de șapte mii de ani.

Omule, nu este Dumnezeu afară de Mine. Spune-Mi pe cine cauți, spune-Mi unde mergi, spune-Mi de ce fugi! Răspunde-Mi! Am venit în brațe cu țara ta cea pierdută. Ea este împărăția cerurilor, iar Eu sunt Împăratul. Oprește-te, omule fugar! Hai să-ți dau de lucru în via Mea, în ogorul Meu, în stupul Meu. Hai, omule fără căpătâi. Pâine și vin, miere și lapte, untdelemn pentru rane am pe masa împărăției Mele. Cântare de Duh Sfânt cântă și te cheamă să te uiți și să asculți glasul Duhului Sfânt, care se revarsă peste tot pământul. Ție îți poruncesc: oprește-te, că iată țara! Numai o țară are omul. Am venit să te iau acasă, omule. Amin, amin, amin.

O, copilași străjeri, Mă aplec înaintea voastră și vă mulțumesc pentru că v-ați pus puncte ca să vin după om și pentru ca să vină omul după Mine. Vă încununez cu slava Mea cea nevăzută, că Mi-ați fost casă de popas trei zile la rând. Acum, fiilor, să slobozim mulțimea, că Eu am scos apă vie din fântână și le-am dat să bea și să nu mai înseteze, și le-am dat pâine. Fântâna Mea este adâncă; adâncă în sus, nu în jos. Am făcut din voi ciutură a fântânii Mele. V-am dat cofițe, v-am dat cănuțe, v-am dat ca să dați mulțimilor să bea. V-am dat iubire multă ca să vă țină în putere. V-am dat îngeri ajutători și ascultători ca să vă slujească în toate, și ca să asculte de voi vremea cea cu soare și răcoarea și vântul cel dulce și păsările cerului și pământul și cerul și omul, fiilor, și toate câte sunt, ca să pot fi Eu cu voi în sărbătoare de Rusalii pe loc sfânt. Acest orașel este cel mai frumos loc de pe pământ, pentru că voi sunteți cei mai frumoși între fiii oamenilor. Vrând-nevrând, nimeni din această cetate nu s-a împotrivit Mie sau vouă. Vrând-nevrând, toți cei chemați au ascultat să vină. Acum, le dau plata după faptă, și vor vedea că le dau, dar plata cea mai prețioasă pe care le-o dau, sunteți voi; voi, cei mai frumoși între fiii oamenilor; voi, cei iubiți de Dumnezeu; voi, cei trudiți și împovărați de grijile Mele, că Eu Îmi pregătesc venirea, iar sub brațul crucii Mele vă am pe voi. Curând, curând vin, și se vor rușina toți cei ce s-au făcut mari peste pământ când vor vedea că Eu Mi-am purtat crucea venirii Mele cu voi, cei mai mici, cei mai slabi, ca să vadă cei tari că tăria pământescă rușinează și că umilința cerească încununează timpurile, căci Eu, Domnul, iubesc pe omul în suferință, care seamănă cu Mine la trup și la suflet și la duh.

Fiilor, fugiți de slava care vine de la om și închinați-vă Mie slava voastră, că Eu v-am dat-o. Micșorați-vă, și măriți slava Mea în voi, că a celor mici și umiliți este tot ce am pregătit Eu pentru încununarea vremilor.

Celor ce v-au însoțit neobosit, le-am dat pâine, și le mai dau îndemn ceresc să nu se rușineze cu Mine înaintea oamenilor. Și le mai dau povață dulce să-și vândă averea minții și să cumpere de la Mine aur lămurit în foc și să nu se întoarcă într-ale lor triști ca tânărul cel bogat în înțelepciune, căruia Eu i-am zis: *«Vinde-ți averea ta, și apoi vino ca să fii cu Mine în lucrul ce-l am de la Tatăl să-l săvârșesc»*. Și le mai dau iertarea păcatelor lor, care se iau de peste ei prin părere de rău că le-au făcut, și le spun: mergeți în pace! Credința să vă fie sfântă, ca să vă mântuiască de voi înșivă. Mergeți, și nu păcătuți, ca să fiți iertați de cele din vremea neștiinței voastre. Amin, amin, amin.

Acum, copilași, vă dau odihnă trupului și sufletului și duhului vostru, dar și Duhului Meu din voi, că fără Mine nu puteți nimic, fiindcă voi ați murit pentru voi, ca să fiți pentru Mine. Amin. Sunt deasupra grădiniței voastre. Sunt cu Tatăl. Îngerii și sfinții se apleacă înaintea voastră și salută sărbătoarea de la voi, sărbătoarea de Rusalii. Au stat cu frică și cu iubire și au ascultat și ei ca și voi cuvântul Meu cel de Duh Sfânt. Tatăl Savaot vă dă mirul ceresc, căci sunteți miruiții Domnului pentru zilele cele de acum.

Vă mângâie Tatăl, că este Tatăl, iar voi, fiii. Eu vă dau crucea venirii Mele. Nu fiți triști că v-o dau. Ea este biruința voastră. Nu vă temeți că sunteți mici, căci cei mici sunt cei ce pot; cei goi sunt cei ce sunt înveșmântați; cei obosiți sunt cei ce se vor odihni; cei harnici sunt cei ce vor avea; cei triști sunt cei ce se vor bucura.

Fiți treji, fiilor! Curând, curând, Eu vin. Fiți treji! Fiți treji! Fiți treji în toată clipa, că pe neștiire vin, și curând vin. Și acum, pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Pacea Mea cea

din grădină este pacea voastră, fiilor. Rămâneți în sărbătoare de Duh Sfânt. Rămâneți bucuria Mea și bucurați-vă suferind pentru Mine, căci după ce voi veni, nu veți mai suferi, și veți fi în zi de odihnă, și veți fi odihna Mea. Amin, amin, amin.

17/30-05-1999